

Sygn. akt II PK 24/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Prusinowski

w sprawie z powództwa W. G.

przeciwko E. sp. z o.o. w K.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2017 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 8 lipca 2015 r., sygn. akt VIII Pa 6/15,

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 120 zł (sto
dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 8 lipca 2015 r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 29 września 2014 r. i zasądził od pozwanego E. Spółka z o.o. w K. na rzecz powoda W. G. 14.100 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z przepisami rozwiązanie umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p.

Pracodawca w skardze kasacyjnej zarzucił naruszenie:

- art. 227 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c. przez brak przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka R. P.

- art. 217 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c. przez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka R. P., złożonego przed zamknięciem rozprawy apelacyjnej,
- art. 381 k.p.c. przez pominięcie dowodu z zeznań świadka R. P. mimo, że potrzeba jego powołania wynikała na etapie postępowania dowodowego,
- art. 52 § 1 pkt 1 k.p. przez zastosowanie tego przepisu do niedostatecznie ustalonego przez Sąd drugiej instancji stanu faktycznego.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie może zostać przyjęta do rozpoznania.

Kategoria prawna, do której odwołuje się pozwany, została wyznaczona niedookreślonym zwrotem. Powszechnie przyjmuje się, że oczywista trafność skargi kasacyjnej (zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) ma miejsce wówczas, jeśli dla przeciętnego prawnika, jest ona niewątpliwa, z góry widoczna, bez potrzeby głębszej analizy stosunku prawnego oraz bez sprawdzania i oceny dowodów. Zapatrywanie to powinno wystąpić już w trakcie przedsądu, czyli wstępnego badania skargi kasacyjnej, gdyż na tym etapie procedowania rolą Sadu Najwyższego nie jest szczegółowe badanie zgłoszonych podstaw zaskarżenia.

Mając na uwadze powyższą prawidłowość, należy zauważyć, że mianownikiem zgłoszonych przez pozwanego podstaw skargi kasacyjnej jest oddalenie przez Sąd Okręgowy wniosku o przesłuchanie świadka R. P.. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że według art. 381 k.p.c. sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynikała później. Oznacza to, że przypisanie Sądowi Okręgowemu w Poznaniu uchybienia wskazanym w skardze przepisom możliwe jest tylko wówczas, gdy pozwany racjonalnie uzasadni powód nie skorzystania ze świadka R. P. na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym. Skarga kasacyjna nie dostarcza jasnej odpowiedzi. W tych okolicznościach trudno twierdzić, że w oczywisty sposób doszło

do naruszenia przywołanych przepisów postępowania, a w konsekwencji wadliwego zastosowania art. 52 § 1 pkt 1 k.p.c.

Rolą Sądu Najwyższego jest stanie na straży jednolitości orzecznictwa i kontroli jego legalności. Nie posiada on prerogatyw do instancyjnej kontroli każdego orzeczenia sądu powszechnego. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy z góry widać, że doszło do ewidentnego uchybienia przepisom prawa. Sytuacja taka nie zachodzi jednak w rozpoznawanej sprawie, dlatego zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto według reguły z art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c.